

בבית המשפט העליון

בע"ם 8428/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: פלונית

נגד

המשיבה: פלונית

בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 10.11.2021 בעמ"ש 66615-06-21 שניתן על-ידי כבוד השופטים ע' רביד, נ' שילה ו-נ' גרוסמן

בשם המבקשת: עו"ד ארתור שני, עו"ד רונית א' זיסמן, עו"ד עומר בללי, עו"ד דרור פרדו

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 10.11.2021 (עמ"ש 66615-06-21, השופטים ע' רביד, נ' שילה ו-נ' גרוסמן). בית המשפט המחוזי דחה ערעור שהוגש על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו מיום 10.5.2021 (תמ"ש 49592-04-21, השופטת ס' אופק).

2. המבקשת והמשיבה הן בנות זוג לשעבר, שנישאו זו לזו בארצות הברית. במהלך נישואיהן הביאו המבקשת והמשיבה לעולם שתי בנות, ילידות 2016 ו-2018. בחודש ינואר 2020 יחסיהן של המבקשת והמשיבה עלו על שרטון ומאז מתנהל ביניהן מאבק משפטי נרחב. יצוין כי הקטינות נמצאות כיום במשמורת משותפת של שתי האימהות תוך חלוקה שוויונית של זמני השהות (עניין שנמצא בהתדיינות נוספת בין הצדדים ואינו בפני).

3. ביסודו של ההליך דנן ניצב סכסוך בין המבקשת למשיבה שנסב על חינוכה של הבת הקטנה (להלן: א'). תחילה, במוקד המחלוקת עמדה השאלה האם א' תמשיך

להתחנך בגן פרטי או שתעבור לגן עירייה. על רקע המחלוקת בין האימהות, ואגב פניות חוזרות של באי-כוחה של המבקשת למנהלות הגן הפרטי, ביום 24.3.2021 הודיעה נציגת הגן הפרטי כי שילובה של א' בגן יופסק ביום 24.4.2021.

4. בעקבות זאת, הוגשו לבית המשפט לענייני משפחה שני הליכים. טרם הגשת כתב תביעה הגישה המשיבה הגישה בקשה לסעד זמני שעניינו השבתה של א' לגן הפרטי (תלה"ם 48368-04-21) (להלן: ההליך הראשון). מנגד, המבקשת הגישה תובענה שעניינה מתן צו המורה לרשום את א' למסגרת חינוכית, ואף להסמיך את המבקשת לעשות כן ללא צורך בקבלת הסכמתה של המשיבה (להלן: ההליך השני). בקשתה של המשיבה בהליך הראשון נדחתה ביום 9.5.2021, בנימוק כי בית המשפט לענייני משפחה נעדר סמכות לכפות על הגן הפרטי לקלוט את א' בחזרה.

5. במסגרת ההליך הראשון הגישה המשיבה תמלול הקלטה של שיחה שהיא קיימה עם הבת הגדולה. בעקבות זאת המבקשת הגישה בקשה שהוגדרה כ"בקשה דחופה ובהולה לצו מניעה להבטחת מוגנות הקטינות" ובה עתרה לכך שבית המשפט לענייני משפחה יוציא צו מניעה זמני האוסר על המשיבה להקליט את הקטינות וכן צו שימנע ממנה לעשות שימוש בהקלטות קיימות של הקטינות במסגרת כתבי בי-דין מטעמה. יצוין כי המבקשת ציינה בבקשה כי היא מוגשת בהתאם לנוהל נשיאת בית המשפט העליון (הוראת שעה) 20-2 שעניינו "טיפול בתי המשפט לענייני משפחה בהליכים דחופים שעניינם חשש לפגיעה במוגנותם של ילדים והבטחת הקשר בין הורים לילדיהם" (להלן: נוהל הנשיאה), הקובע את סדרי הדיון בבקשה לסעד זמני המכוונת למניעת פגיעה במוגנותו של קטין או להבטחת קשר במסגרת תובענה עיקרית בעניין של סכסוך משפחתי. כך, נקבע כי במקרים שבהם חל הנוהל, יש לקיים דיון בבקשה לסעד זמני בתוך 14 יום ממועד הגשת הבקשה.

6. בית המשפט לענייני משפחה דחה את הבקשה לסעד זמני. תחילה, בית המשפט לענייני משפחה קבע כי נוהל הנשיאה אינו רלוונטי למקרה דנן, מכיוון שאין מדובר במצב בו קיימים קשיים בקשר הורה-ילד, בין השאר בשים לב לקיומם של הסדרי שהיה יציבים של הקטינות. לגוף הדברים, בית המשפט לענייני משפחה מתח ביקורת עקרונית על עירובם של קטינים בסכסוכים בין הוריהם, אך קבע כי כאן מדובר במקרה נקודתי ואפשר ש"הקטינה דיברה בעצמה והמשיבה הקליטה כדי שתוכל לבסס טענתה".

7. בהמשך, ביום 14.5.2021 ניתן פסק דין בהליך השני שהורה על רישומה לאלתר של א' לגן עירייה ששמו ננקב שם.

8. ביום 29.6.2021 המבקשת הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי הן על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה בעניין הסעד הזמני והן על העובדה שהמשיבה לא חויבה בהוצאות במסגרת פסק הדין שניתן בהליך (אם כי בהמשך היא חזרה בה מרכיב זה של הערעור). המבקשת עתרה לכך שהחלטה תבוטל, וכן כי יינתן צו מניעה זמני האוסר על הקלטת הקטינות. המבקשת אף ביקשה לצרף את מנהל בתי המשפט כמשיב להליך, וציינה שהדבר דרוש לצורך הבהרה מהם המקרים החוסים תחת נוהל הנשיאה. עוד היא עתרה לכך שבית המשפט המחוזי יקבע כי הקלטת קטינים לצורך שימוש בהליך שיפוטי פוגעת במוגנותם ובקשר שלהם עם ההורה שלא ביצע את ההקלטה.

9. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בקבעו כי נוהל הנשיאה מיועד למקרים דחופים שבהם יש צורך לפעול באופן מיידי כדי למנוע פגיעה חמורה ואף בלתי-הפיכה בקטין או בקשר שלו עם הוריו. בית המשפט המחוזי קבע כי במקרה דנן מתקיים קשר רציף של הקטינות עם שתי האימהות, וכי אף אם ההקלטה עלולה להשפיע לרעה בטווח הארוך על הקטינות, הרי שלא מדובר בנזק מיידי. על כן, נקבע כי לא הייתה כל דחיפות בקבלת הסעד הזמני באופן גורף כפי שהתבקש. בית המשפט המחוזי קבע כי ככל שהמבקשת סבורה שקיים צורך למנוע מהמשיבה להקליט את הקטינות באופן חלקי או אף באופן גורף, עומדת לה האפשרות להגיש תובענה בהתאם לסדרי הדין הרגילים וזו "תתברר בדרך המלך וללא קיצורי דרך".

10. בקשת רשות הערעור דנן מכוונת כלפי פסק-דינו של בית המשפט המחוזי. לטענת המבקשת, המקרה מעלה שאלות עקרוניות ובעלות חשיבות ציבורית שעניינן פגיעתן של הקלטות ילדים במסגרת סכסוך משפטי בין הוריהם במוגנות הקשר של הורים עם ילדיהם וכן בזכויות הקטינים. לשיטתה של המבקשת, המקרה מעלה גם שאלות עקרוניות הקשורות להיקף תחולתו של נוהל הנשיאה ושימוש בו.

11. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות בהתאם לתקנה 148א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אף מבלי להידרש לתגובתה של המשיבה, מכיוון שהבקשה אינה עומדת באמת המידה המחמירה שנקבעה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". אף שהמבקשת טוענת שהבקשה מעלה שאלות עקרוניות הנוגעות לשימוש בהקלטות, מצאתי כי לאמיתו של דבר היא נסבה בעיקר על השאלה האם בנסיבות העניין היה מקום ליתן סעד דחוף בגדרו של נוהל הנשיאה, אם לאו. במלים אחרות, בניגוד לנטען, היא אינה ממוקדת בשאלות שעניינן שימוש בהקלטותיהם של קטינים. לא למותר להוסיף גם כי בנסיבות העניין, וככל

שהבקשה הוגדרה כבקשה לסעד זמני בגדרו של ההליך השני, היא הפכה תיאורטית בעיקרה משניתן פסק דין סופי בהליך (שבגדרו קיבלה המבקשת את הסעד שביקשה). מכל מקום, מבלי לנקוט כל עמדה לגופו של עניין, יובהר כי כפי שנקבע בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, דרכה של המבקשת פתוחה בכל הנוגע לבירור השאלות שבמחלוקת, במסגרת הליכים המתנהלים בסדר הדברים הרגיל.

12. המבקשת הדגישה בבקשתה את הנזק שעלול להיגרם לקטינות בשל עירובן במאבקים המשפטיים. על רקע זה, אני תקווה כי על אף קיומן של מחלוקות רבות בין המבקשת למשיבה, הן ישכילו לפעול למען טובתן של הקטינות.

13. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית. משלא התבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' בטבת התשפ"ב (13.12.2021).

ש ו פ ט ת